

27.11.2013

Dnro 2405/4/12

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamiehen sijainen Pasi Pölönen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Jouni Toivola

LUVATONTA RAKENNELMAA KOSKEVAN VALVONTAMENETTELYN AIHEETON PITKITTÄMINEN

1 KANTELU

A arvostelee eduskunnan oikeusasiamiehelle 30.5.2012 osoittamastaan, 20.6.2012 saapuneesta kantelusta lähemmin ilmenevillä perusteilla Kolarin kunnan asianomaisten viranomaisten ja viranhaltijoiden menettelyä Kurtakon kylässä sijaitsevalla tilalla RN:o 104:1 (Sulaojan ranta-asemakaavan korttelissa 20) olevaan lomarakennukseen ilman lupaa rakennettua terassia koskevassa asiassa. Kantelun mukaan Rovaniemen hallinto-oikeus on antanut tähän mennessä jo kaksi lainvoimaista päätöstä, joiden johdosta asianomaisilla viranomaisilla olisi kantelijan käsityksen mukaan ollut velvollisuus ryhtyä toimenpiteisiin lainmukaisen tilanteen aikaansaamiseksi. Päätökset on annettu 4.10.2001 ja 10.2.2004. Kantelussa katsotaan, että toimenpiteisiin olisi tullut ryhtyä viipymättä jo hallinto-oikeuden ensimmäisen päätöksen jälkeen. Asiassa on sittemmin käynnistynyt jo kolmas yritys saada terassihanke hyväksytyksi, tällä kertaa kaavanmuutoksen avulla, vaikka hanke kantelun mukaan on jo kaksi kertaa jäänyt hallinto-oikeudessa hyväksymättä. Kantelun mukaan A on jälleen joutunut esittämään asiassa vastustuksensa (nyt kaavanmuutoksesta).

- - -

3 RATKAISU

3.1 Tutkinnan rajaus

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 3 §:n 2 momentin mukaan oikeusasiamies ryhtyy hänelle tehdyn kantelun johdosta niihin toimenpiteisiin, joihin hän katsoo olevan aihetta lain noudattamisen, oikeusturvan tai perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 3 §:n 3 momentin mukaan oikeusasiamies ei käsittele kantelua, joka koskee yli kaksi vuotta vanhaa asiaa, ellei siihen ole erityistä syytä.

Asiassa ei ole ilmennyt erityistä syytä tutkia yli kaksi vuotta vanhojen viranomaismenettelyjen lainmukaisuutta (kantelun vireilletulosta lukien). Sen vuoksi tässä päätöksessä ei oteta kantaa yli kaksi vuotta ennen kanteluasian vireille tuloa eli ennen kesäkuuta 2010 tapahtuneen viranomaistoiminnan ja menettelyjen lainmukaisuuteen. Kanteluasiaa tutkittaessa on kuitenkin alle kaksi vuotta vanhoja menettelyjä arvioitaessa otettu tosiseikkoina ja taustatietoina huomioon myös asiakirjoista ilmeneviä tietoja yli kaksi vuotta vanhoista tapahtumista. Jäljempänä esitetystä on siten asiayhteyden vuoksi tarpeen mukaan selostettu myös em. ajankohtaa aiempia tapahtumia ja niihin liittyviä tosiseikkoja.

3.2

Tapahtumista

Asiakirjoista ilmenevien tietojen perusteella Kiinteistö Oy B haki aikanaan vuonna 2000 lupaa lomarakennuksen laajentamiseen jo rakennetulle 14 neliömetrin suuruiselle terassille. Tuolloin käytettävissä olleiden tietojen mukaan kysymyksessä oli korkealla sokkelilla varustettu noin 4 m x 3,5 m suuruinen avoterassi. Kolarin rakennuslautakunta hylkäsi hakemuksen 2.4.2001 antamallaan päätöksellä. Rovaniemen hallinto-oikeus hylkäsi 4.10.2001 antamallaan päätöksellä kiinteistöyhtiön valituksen kielteisestä lupapäätöksestä. Rakennuslautakunta pyysi yhtiötä antamaan huhtikuun 2002 loppuun mennessä selvityksen siitä, mihin toimiin yhtiö ryhtyy luvattoman terassin osalta. Kun yhtiö ei toimittanut selvitystä, rakennuslautakunta velvoitti yhtiön purkamaan terassin 31.8.2002 mennessä. Välittömästi määräajan päätyttyä yhtiö pyysi, ettei asiassa ryhdyttäisi toimenpiteisiin ennen kuin yhtiön uusi rakennuslupahakemus on käsitelty.

Yhtiö teki uuden lupahakemuksen 10.12.2002, ja rakennuslautakunta myönsi luvan 2.10.2003. A valitti päätöksestä Rovaniemen hallinto-oikeuteen, joka antoi asiassa päätöksensä 10.2.2004. Päätöksessään hallinto-oikeus totesi, että hakemuksen pohjapiirustuksen mukaan terassia oli tarkoitus rakennuksen seinästä mitattuna kaventaa aiempaan hylättyyn hakemukseen verrattuna. Hallinto-oikeuden mukaan asiassa oli kuitenkin ilmennyt epäselvyyttä terassin tuonhetkisestä todellisesta koosta, lupapiirustusten paikkansa pitävyydestä ja siitä, miten uudet suunnitelmat terassin koon osalta erosivat aikaisemmin esitetystä ja tuonhetkisestä todellisesta tilanteesta. Edellytykset asian oikeudelliselle arvioimiselle puuttuivat. Sen vuoksi hallinto-oikeus kumosi lupapäätöksen ja palautti asian uudelleen käsiteltäväksi. Rakennuslautakunta hylkäsi yhtiön lupahakemuksen 17.8.2006.

Rakennusvalvonnan 11.11.2008 tekemässä tarkastuksessa havaittiin, että em. rakennuksen yhteydessä on noin 5,3 m x 5 m suuruinen terassi. Rakennustarkastaja C lähetti 9.1.2009 yhtiölle kirjeen rakennelman poistamisesta tai luvan hakemisesta 30.6.2009 mennessä. Rakennustarkastaja totesi tarkastuksen 25.1.2010 perusteella, ettei rakennelmaa ollut poistettu eikä lupaa ollut haettu. Rakennusvalvonta lähetti yhtiölle selvityspyyntö- ja kuulemiskirjeen maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) mukaisten hallintopakkokeinojen käyttämiseen mahdollisesti johtavassa asiassa. Selvitys tuli toimittaa 30.6.2010 mennessä.

Kesäkuussa 2010 kiinteistöyhtiö pyysi rakennusvalvonnalta lisääaikaa mahdollisten hallintopakkokeinojen käyttämistä koskevassa asiassa. Yhtiö perusteli pyyntöä vetoamalla vireillä olevaan kaavanmuutokseen, jossa kiinteistöyhtiön tarkoituksena on saada rakennuspaikalle lisää rakennusoikeutta ja johon liittyen yhtiöllä on tarkoitus laajentaa huoneistoa alueelle, jolla luvattomasti rakennettu terassi on.

Rakennustarkastaja C:n selvityksen mukaan hän on vastannut kiinteistöyhtiölle, ettei asiaa vielä saateta rakennusvalvontaviranomaisen käsiteltäväksi velvoitteen ja uhkasakon asettamista varten, vaan yhtiön tulee hakea rakennuslupaa kyseisen huoneiston laajentamiseen kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun Palovaaran alueen asemakaava (kaavanmuutos) tulee lainvoimaiseksi.

Kolarin kunnan verkkosivuilta ilmenevien tietojen mukaan (kunnanhallituksen pöytäkirja 8.3.2013 § 93) Rovaniemen hallinto-oikeus on päätöksellään 12.2.2013 nro 13/0054/1 hylännyt A:n valituksen, joka kohdistui Ylläksen asemakaavan laajennuksen kortteliin 20. Pöytäkirjan liitteenä on jäljennös hallinto-oikeuden päätöksestä. Edellä tarkoitettu Kolarin kunnanvaltuuston 13.3.2012 hyväksymä asemakaava merkitsee kyseisen korttelin osalta muutosta aiemman Sulaojan ranta-asemakaavan maankäyttöratkaisuun lähinnä siten, että korttelin rakennusoikeutta on lisätty 180 kerrosneliömetrillä (1850 k-m²:stä 2030 k-m²:iin). A oli

valituksessaan viitannut edellä mainittuun terassin rakentamista koskevaan rakennuslupa-asiaan ja sitä koskeviin asiakirjoihin. Valittajan käsityksen mukaan tavoitteena on laillistaa nykyinen lainvastainen tilanne kaavanmuutoksella (ja samalla sallia vastaavat rakennelmat muihinkin alueen paritalo- ja huoneistoihin). Valittajan mukaan kaavanmuutos antaisi kortteliin 20 lisärakennusoikeutta, jolla muun muassa ao. naapuri voisi rakentaa kellarikerroksella varustetun lisäsiiven. Valittajan mukaan kellarikerroksen rakentaminen ei voi maisemallisista syistä tulla kyseeseen kohteissa, jotka rajoittuvat laskeviin rinteisiin.

Näiden väitteiden osalta hallinto-oikeus katsoi päätöksessään, että kaavassa tulee rakentamisen osalta MRL 54 §:n mukaisesti ottaa huomioon sekä rakennettu ympäristö että luonnonympäristö ja antaa tältä osin tarvittavat kaavamääräykset. Sen sijaan rakennuslupamenettelyssä tulee yksittäisten rakennushankkeiden osalta ottaa kaavamääräysten lisäksi huomioon myös MRL 117 §:ssä rakennukselle asetetut vaatimukset. Lisärakennusoikeuden osalta lupamenettelyssä tulee hallinto-oikeuden mukaan ottaa lisäksi huomioon kaavaselostuksesta ilmenevä kaavan tarkoitus tältä osin eli lähinnä pienten varastojen lisärakentamisen tai rakennusten pienimuotoisten laajennusten mahdollistaminen. Hallinto-oikeus totesi myös, että kaavanmuutoksessa ei ole muutettu korttelin 20 kerroslukumerkintää, joka (jo aiemminkin) on mahdollistanut myös kellarikerroksen rakentamisen. Kaavassa osoitetulla rakennusoikeuden lisäyksellä ei hallinto-oikeuden mukaan ole merkittävää vaikutusta rakennettuun ympäristöön tai maisemaan.

Mainitussa Rovaniemen hallinto-oikeuden päätöksellä ratkaistussa asiassa ei (korkeimmasta hallinto-oikeudesta saadun tiedon mukaan) haettu valituslupaa. Asemakaavan hyväksymistä koskeva päätös on lainvoimainen.

Rakennustarkastaja C:ltä puhelimitse 19.11.2013 saadun tiedon mukaan Kiinteistö Oy B ei ole tehnyt rakennuslupahakemusta edellä tarkoitettuun rakennuksen laajentamiseen terassin kohdalla.

3.3

Menettelyn arviointi

MRL 21 §:stä ilmenee, että rakennusvalvonnan viranomaistehtävistä huolehtii kunnan rakennusvalvontaviranomainen ja että rakentamisen neuvontaa ja valvontaa varten kunnassa tulee olla rakennustarkastaja.

MRL 182 §:n mukaan, jos joku ryhtyy toimiin tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti taikka lyö laimin näihin perustuvan velvollisuutensa, kunnan rakennusvalvontaviranomainen (sekä asianomainen ministeriö markkinavalvontaviranomaisena) voi päätöksellään velvoittaa niskoittelijan määräajassa oikaisemaan sen, mitä on tehty tai lyöty laimin. Viranomaisen antamaa kieltoa tai määräystä voidaan tehostaa uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella. Uhkasakkoa ja teettämisuhkaa koskevassa asiassa sovelletaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa säädetään.

Hallintoasioiden käsittelyä koskevan hallintolain 23 §:n mukaan asia on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytyksiä.

Tässä kanteluasiassa on tutkittu ja arvioitu kunnan rakennusvalvonnan menettelyä kesäkuusta 2010 lukien. Tuossa vaiheessa kiinteistöyhtiö vastasi rakennusvalvonnasta lähetettyyn selvityspyyntö- ja kuulemiskirjeeseen pyytäen lisää aikaa mahdollisten hallintopakkokeinojen käyttämistä koskevassa asiassa vetoamalla vireillä olevaan lisärakennusoikeutta koskevaan kaavanmuutokseen. Rakennustarkastajan selvityksestä ilmenee, että hän ei ole tuolloin

katsonut aiheelliseksi viedä rakennusvalvonta-asiaa vielä eteenpäin asian saattamiseksi rakennusvalvontaviranomaisen käsiteltäväksi luvattoman terassin poistamiseksi hallintopakkokeinoilla. Sen sijaan hän antoi yhtiölle ohjauksen hakea rakennuslupaa yhtiön terassin kohdalle suunnittelemaan huoneiston laajentamiseen kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun (lisärakennusoikeutta sisältävä) kaavanmuutos tulee lainvoimaiseksi.

Tähän liittyen on syytä yleisellä tasolla todeta ilman tarvittavaa rakennuslupaa rakennettujen rakennusten ja rakennelmien rakennusvalvontamenettelystä seuraavaa.

Kunnan rakennusvalvontaviranomaisen tehtävänä on valvoa rakentamishankkeita maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettulla tavalla ja puuttua tarvittaessa luvattomiin rakennustöihin. Jos on esimerkiksi rakennettu luvanvarainen rakennus tai rakennelma ilman asianmukaista lupaa, asiaa tulee pääsääntöisesti ryhtyä käsittelemään valvonta-asiana. Asiaa selvitettyään ja rakentajaa kuultuaan rakennusvalvonta yleensä antaa rakentajalle kirjallisen kehotuksen, jossa esimerkiksi kehoitetaan poistamaan luvaton rakennus tai rakennelma määräaikaan mennessä, ellei rakennushankkeelle sitä ennen ole saatu MRL:n mukaista lupaa. Vaihtoehtoisesti, mikäli lupahakemuksella voisi ennalta arvioiden olla ainakin kohtalaiset mahdollisuudet menestyä, voitaneen myös ensisijaisesti ohjata luvan hakemiseen ja samalla informoida selkeästi myös siitä, että rakennusvalvontaviranomainen muussa tapauksessa puuttuu luvattomaan rakentamiseen tarvittaessa MRL 182 §:ssä tarkoitetuilla hallinnollisilla pakkokeinoilla rakennuksen tai rakennelman poistamiseksi.

Ennen kuin vireille saatetussa lupa-asiaassa on annettu lupaviranomaisen päätös ja se on tullut lainvoimaiseksi, ei ole oikeusvaikutteisella tavalla ratkaistu, voisiko luvan myöntämiselle olla lainmukaiset edellytykset. Sen vuoksi rakennuksen tai rakennelman poistamiseen velvoitepäätöksen ja hallintopakon avulla ei yleensä voida ryhtyä ennen kuin mahdollinen hakemuksen hylkäävä päätös on tullut lainvoimaiseksi. Käytännössä valvontamenettelyn eteneminen voi joissakin tapauksissa tämänkin jälkeen pitkittyä vielä mm. siitä syystä, että rakentaja on valmis muuttamaan hanketta esimerkiksi pienentämällä tai siirtämällä rakennelmaa ja hakee vielä lupaa mainituin tavoin muutettavalle hankkeelle. Rakennelman poistamiseen pakkokeinoilla ei tällöinkään voitane katsoa olevan vielä riittäviä perusteita ennen kuin lupa-asia on ratkaistu lainvoimaisesti.

Toisaalta, sen jälkeen kun kielteinen lupapäätös (ja joissakin tapauksissa käsiteltyä muutettavaa hanketta koskeva kielteinen lupapäätös) on tullut lainvoimaiseksi, on saatu riittävällä tavalla varmistetuksi, että ilman lupaa rakennetun rakennelman pysyttämiseksi paikoillaan sellaisenaan tai muutettuna ei ole MRL:n mukaisia edellytyksiä. Lainvoimaisen päätöksen jälkeen rakennusvalvontaviranomainen voi ja pääsääntöisesti sen myös tulee ryhtyä ilman aiheetonta viivytystä toimenpiteisiin lainvastaisen tilanteen oikaisemiseksi, tarvittaessa MRL 182 §:ssä tarkoitetuilla hallintopakkokeinoilla, huolehtien samalla menettelyyn liittyvästä asianosaisen kuulemisesta. Mikäli rakentaja kuitenkin viipymättä vapaaehtoisesti korjaa tilanteen lainmukaiseksi joko oma-aloitteisesti taikka rakennusvalvonnan ohjauksen tai kehotuksen johdosta, pakkokeinoja ei tarvita.

Ilman lupaa toteutettua rakennusta tai rakennelmaa koskevan rakennusluvan hakemisella ja lupa-asian vireillä ololla voidaan siis yleensä katsoa olevan edellä tarkoitettu rakennusvalvonnan velvoitepäätöstä ja hallintopakon käyttämisestä lykkäävä vaikutus.

Sen sijaan mahdollisen rakennusluvan myöntämisen esteenä olevan, esimerkiksi kaavasta johtuvan rakentamisrajoituksen vaikutuksen poistamiseksi tarvittavaa poikkeamislupaa koskevan hakemuksen vireillä oloa ei oikeuskäytäntö huomioon ottaen pidetä oikeudellisena esteenä poistamisvelvoitetta ja hallintopakkoa tarkoittaviin toimenpiteisiin ryhtymiselle. Tämä periaate ilmenee MRL:ää edeltäneen rakennuslain soveltamista koskevasta korkeimman

hallinto-oikeuden vuosikirjapäätöksestä KHO 1990-A-75, jossa varastorakennukselle myönnetty rakennuslupa oli kantelun (ylimääräisen muutoksenhaun) johdosta poistettu. KHO:n mukaan varastorakennusta koskeneen poikkeuslupahakemuksen vireillä oleminen ei ollut oikeudellisena esteenä (silloisen) rakennuslain 144 §:n mukaisiin toimenpiteisiin ryhtymiselle.

Poikkeamislupiin liittyvissä tilanteissa voitaneen kuitenkin joskus tapauskohtaisen harkinnan perusteella katsoa, ettei poikkeamislupa-asian vireilläollessa ole kohtuullista vielä tehdä rakennuksen tai rakennelman poistamiseen velvoittavaa päätöstä. Mahdollisuutta velvoitepäätöksen lykkäämiseen poikkeamislupa-asian vireilläolon vuoksi tulisi kuitenkin käyttää vain hyvin harvoissa erityistilanteissa, joissa menettelylle on riittävän painavat perusteet, jotta sitä ei ryhdyttäisi käyttämään tavanomaisena keinona pitkittää poistamisvelvoitteen toteuttamista.

Asemakaavanmuutosta koskevan asian vireilläololla katsottaneen olevan jossain määrin samantapainen vaikutus kuin poikkeamislupa-asian vireilläololla. Käsitykseni mukaan kaavanmuutoksen vireillä oloa ei kuitenkaan ole syytä pitää hyväksyttävänä perusteena velvoitepäätöksen lykkäämiselle kuin aivan poikkeuksellisissa, vielä edellä tarkoitettuja poikkeamislupatilanteitakin selvästi harvemmissa erityistapauksissa. Rakennusvalvontatehtäviä ei voida hoitaa asianmukaisesti ja tehokkaasti siten, että rakennusvalvontaviranomaiset kaavanmuutosta edellyttävien luvattomien rakennushankkeiden johdosta säännönmukaisesti vain tyytyisivät odottamaan kaavanmuutoksen valmistumista ja lainvoimaistumista. Todettakoon, että kaavanmuutosasian käsittely siihen kuuluvine lakisääteisine menettelyvaiheineen kestää yleensä olennaisesti pidemmän ajan kuin poikkeamislupa-asian käsittely.

Kantelussa tarkoitettussa tapauksessa rakennustarkastaja ei kesällä 2010 katsonut aiheelliseksi ryhtyä saattamaan rakennuslautakuntakunnan käsiteltäväksi terrassin poistattamista mahdollisin hallintopakkokeinoin koskevaa asiaa, vaan jäi odottamaan, että yhtiö hänen ohjauksensa mukaisesti hakisi rakennuslupaa vastaavalle kohdalle suunniteltuun huoneiston laajentamiseen kuuden kuukauden kuluessa tuolloin vielä vireillä olleen kaavanmuutoksen lainvoimaistumisesta lukien.

Kun otetaan huomioon edellä esitetyt luvattomia rakennuksia ja rakennelmia koskevaan rakennusvalvontamenettelyyn liittyvät yleiset periaatteet ja näkökohdat sekä käytettävissä olevista asiakirjoista ilmenevät tiedot kantelussa tarkoitettua terrassia koskevissa, jo useita vuosia aiemmin käsitellyissä lupa-asioissa annetuista ratkaisuista, ei tässä tapauksessa käsitykseni mukaan ole enää kesäkuun lopussa 2010 vallinneessa tilanteessa ollut perusteltua lykätä tai pitkittää mahdolliseen velvoitepäätökseen ja hallintopakkokeinoin johtavan rakennusvalvontamenettelyn jatkokäsittelyä kaavanmuutoksen vireilläoloon liittyvillä syillä.

Tässä tapauksessa valvonta-asiassa olisi asiakokonaisuuteen liittyvät aiemmat tapahtumat huomioon ottaen ollut tärkeää huolehtia myös valvonta-asian joutuisasta käsittelystä, kun ilman lupaa rakennettu rakennelma oli tuossa vaiheessa ollut paikoillaan varsin pitkän ajan jo siitäkin lukien, kun lautakunta hallinto-oikeuden vuonna 2004 tekemän kumoamis- ja palautuspäätöksen jälkeen elokuussa 2006 oli hylännyt tuolloin vireillä olleen rakennuslupahakemuksen.

Asemakaavavalitukseen sittemmin annetun Rovaniemen hallinto-oikeuden päätöksen 12.2.2013 perustelujen valossa ei ole selvää, että asiassa välttämättä on ollutkaan kysymys sellaisesta kaavasta johtuvien korttelia 20 koskevien rakentamisen reunaehtojen muuttamisesta, jolla olisi ratkaiseva merkitys kyseisen jo rakennetun avoterassin rakennusluvan myöntämisedellytysten kannalta. Todettakoon, että myös kantelijalla näyttää

kuitenkin olleen käsitys, jonka mukaan kaavanmuutoksella ilman lupaa rakennettu terassi "laillistettaisiin". Tästä käytettävissäni olevien asiakirjojen perusteella jossain määrin epäselväksi jääneestä seikasta riippumatta rakennustarkastajan menettely on antanut minulle aihetta edellä esittämäni arvosteluun (kaavan sisällöstä riippumatta) nimenomaan sillä perusteella, että kaava-asian vireilläoloa ylipäätään ei tässä tapauksessa olisi ollut syytä pitää riittävänä perusteena lykätä rakennusvalvontamenettelyn jatkotoimenpiteitä. Koska hallinto-oikeuden päätös on annettu vasta vuoden 2013 alkupuolella, päätökseen perustuvia havaintoja ja johtopäätöksiä ei ole tässä kanteluasiassa pidetty rakennustarkastajan lähinnä vuoden 2010 kesään ajoittuvan menettelyn arvioinnissa hänen kannaltaan epäedullisina seikkoina.

Selvyiden vuoksi totean, että tällä rakennusvalvonnan menettelyä koskevaan kanteluun annetulla päätöksellä ei oteta kantaa siihen, mihin lopputulokseen terassia koskevan asiakokonaisuuden jatkovaiheissa annettavissa mahdollisia valvontatoimenpiteitä tai lupahakemuksia koskevissa viranomaisratkaisuisa tulisi päätyä. Toimivalta mahdollisia hallintopakkokeinoja tai lupahakemuksia koskevissa asioissa on Kolarin kunnan asianomaisella viranomaisella. Asioissa annettavien päätösten lainmukaisuus on asianosaisilla mahdollisuus saattaa valituksella hallinto-oikeuden tutkittavaksi ja ratkaistavaksi.

3.4

Toimenpiteet

Saatan Kolarin kunnan rakennustarkastajan C:n tietoon edellä kohdassa 3.3 yleisellä tasolla esittämäni käsitykset ja näkökohdat menettelystä luvattomia rakennuksia tai rakennelmia koskevassa rakennusvalvonnassa sekä mainitussa kohdassa esittämäni käsityksen kantelussa tarkoitettua terassia koskevasta menettelystä ja asian joutuisasta käsittelystä. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni rakennustarkastaja C:lle. Päätös lähetetään tiedoksi myös Kolarin kunnan rakennuslautakunnalle.